हसावे की रडावे

प्रकाशित:

०१. अक्षरसिध्दी आम्ही टाईम्स दिवाळी अंक २००८

०२. सकाळ मुक्तपीठ

रत्नाकर वाणी

पुनरारंभ

© पुनरारंभ

website: http://www.rajratna.co.in **Email:** ratnakar.wani@rajratna.co.in

हसावे की रडावे

मी अजूनही जेव्हां जेव्हां आळंदीला दर्शनाला जातो तेव्हां तेव्हां त्या दिवसाची त्या प्रसंगाची व त्या शब्दांची हमखास आठवण येते. सर्व चित्र डोळयासमोर उभे राहते व क्षणभर हसावे की रडावे हेच कळत नाही.

सुमारे २८ वर्षापूर्वीची गोष्ट. मी तत्कालीन विदेश संचार सेवाह्यैछ३ह्र वर्तमान विदेश संचार निगम लिमिटेड ह्यद्यश्ण्ळह्र मध्ये जुन्नर तालुक्यात आर्वी येथे क्लार्क पदावर कार्यरत होतो. सेवेमध्ये ज्युनियर असलेमुळे रोखपाल श्री.एम.एन.भुरे यांचा सहकारी म्हणून नेमणूक होती. त्यावेळी आम्ही कामगारांचे वेतनाची रकम जवळच जुन्नर येथील स्टेट बॅंक ऑफ इंडीया मथून महिना अखेरीस आणत असू. स्टेट बॅंक ऑफ इंडीया येथून कॅश आणते वेळी गाडीत आमचे सोबत नारायणगांव येथील दोन शस्त्रधारी पोलीस संरक्षणासाठी असत.

साधारण ७७ किंवा ७८ चे एप्रिल महिन्यातील घटना. मार्च महिन्याचे वेतन एप्रिल मध्ये होत असे. आम्हास ती रकम काही कारणास्तव जुन्नर ऐवजी स्टेट बॅंक ऑफ इंडीया पुणे येथून आणावी असे आदेश आले. आर्वी ते पुणे अंतर साधारण ८० कि.मी. आहे व या प्रवासास गाडीने दीड तास वेळ लागतो. याचा सर्व विचार करून आम्ही आर्वीहून सकाळी ७.३० चे दरम्यान ठरले प्रमाणे नारायणगावहून दोन सशस्त्र पोलीस सोबत घेउन मोशी` दिघी मार्गे पुण्यास निघालो. सकाळी ९ वाजता मोशीला आलेवर विचार आला बॅंक १०.३० ला उघडते थोडासा वेळ आहे तर एक दीड कि.मी.जवळच आळंदी आहे आलेसरशी देव दर्शन करू व पुढे जाउ. विशेष म्हणजे आमचे सोबत असलेले पोलीस देखील भाविक असलेने आम्ही आळंदीला गेलो.

देवळात आमचे सोबत पोलीस होते. देवदर्शन करून प्रदक्षिणा घालताना आमचे सोबत पोलीस पाहून तेथे देवदर्शनासाठी आलेल्या दोन तीन वयस्कर स्त्रिया आपसात बोलू लागल्या. एक म्हणाली “चांगलं शिकलं सवरल्याली दिसत्यात चोंया मांया करताना लाज न्हाय वाटली आन आता

अंगलट आल्याव देवाची आठवण झाली. आता देव त्यांस्नी वाचिवणार हाय व्हयं ॐ” दुसरी म्हणाली “लईच मोठा गुना केलेला दिसत्योय म्हनुन बंदुकवाल्या पोलीसाचा पहारा हाय”.

त्यांचे ते संभाषण ऐकून क्षणभर मी गोंधळातच पडलो व त्यांच्या या अशा अजाणत्यापणी बोलण्या वर हसावे की काय उत्तर द्यावे हेच कळेनासे झाले. हसावे तर त्यांच्या अजाणतेपणास हसल्यासारखे होईल व रडावे तर प्रसंग रडण्यासारखा नव्हता. पुणे येथून रकम घेऊन दुपारी १.३0 चे आत आर्वीस परत जाऊन पगाराचे पैसे वाटप करावयाचे होते म्हणून दुर्लक्ष करित क्षणभर करमणूक झाल्याचे समाधान मानले व पुढचा मार्ग आक्रमिला.